

ת"פ 59494/05/18 - מדינת ישראל נגד דוד לזינזון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 59494-05-18 מדינת ישראל נ' לזינזון

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אברהם ישי
נגד
הנאשם: דוד לזינזון
ע"י ב"כ עו"ד ירוסלב מץ

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון שכלל צירוף שלושה תיקים נוספים (מבית משפט זה), בביצוע שרשרת של עבירות רכוש, ברובן עבירות גניבה.
2. **בתיק העיקרי** הואשם הנאשם בעבירה של **גניבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), בגין כך שביום 14.04.18 בשעה 22:48 או בסמוך לכך, עת המתלוננת ישבה במסעדת Social Club בתל אביב, נטל את תיקה שהונח על הכיסא שבו ישבה. בהמשך הדברים הבחין אחד העובדים במקום במעשי הנאשם, בלם אותו והחזיר את התיק למתלוננת. הנאשם נמלט מהמקום אך נתפס על ידי שוטר.
3. **בתיק המצורף ת.פ. 18609-01-17** הואשם הנאשם, בכתב אישום מתוקן, בשלושה אישומים שונים (לאחר שהושמטו שניים):
באישום הראשון הואשם הנאשם בעבירה של **גניבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, בגין כך שביום 03.08.16 בשעה 16:40 או בסמוך לכך, בסניף "סופר פארם" ברחוב אלנבי בתל אביב, גנב בושם בשווי של 757 ₪. הנאשם נטל את הבושם מהמדף, הסיר ממנו את מדבקת האבטחה ואת הניילון שמעל המארז. הנאשם החביא את הבושם במכנסיו ויצא מהסניף, תוך שהוא עובר את קו הקופה מבלי לשלם על הבושם, אך נתפס מחוץ לחנות.
באישום השני הואשם הנאשם בעבירה של **גניבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, בגין כך שביום 04.08.16 בשעה 12:48 או בסמוך לכך, בסניף "המשביר לצרכן" ברחוב דיזינגוף בתל אביב (להלן - החנות), נטל לידי בושם, ג'ינס ושתי חולצות, בשווי כולל של 976.35 ₪. הנאשם נכנס לתא המדידה שממוקם בחנות, לבש את החולצות ואת הג'ינס, ולקח בושם ממדף והכניסו לשקית שהיתה ברשותו. הנאשם עבר את קו הקופות מבלי לשלם על הפריטים ויצא מהחנות, אך נתפס מחוץ לחנות.
באישום השלישי הואשם הנאשם בעבירה של **החזקת נכס חשוד כגנוב**, לפי הוראות סעיף 413 לחוק

העונשין, בגין כך שביום 21.03.17 בשעה 02:20 או בסמוך לכך, החזיק בשלוש קסדות אופנוע ובמצלמה, מבלי להוכיח כי רכש בהן חזקה כדין.

4. **בתיק המצורף ת.פ. 32004-01-18** הואשם הנאשם, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של

גניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, ובעבירה של **היזק בזדון**, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין. זאת, בגין כך שביום 04.05.17 בשעה 08:30 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם למועדון ברחוב התערוכה בתל אביב ונשאר ללון במקום. בהמשך לכך פרץ הנאשם את מנעול המקרר באמצעות סכין שהיתה במקום, וגרם למנעול לנזק, ולאחר מכן גנב מהמקרר שמונה בקבוקי וודקה.

5. **בתיק המצורף ת.פ. 1166-10-17** הואשם הנאשם, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של

גניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, בגין כך שביום 05.10.17 בשעה 19:30 או בסמוך לכך, בקניון רוטשילד, גנב את תיקה של המתלוננת. הנאשם הגיע לשולחן בו ישבו המתלוננת ומשפחתה ונטל את תיקה של המתלוננת - שבתוכו היו כרטיס אשראי, טלפון נייד וסך של 300 ₪ במזומן.

6. הנאשם הודה, תחילה בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי ובהמשך בכתבי האישום המתוקנים,

שהוגשו במסגרת הסדר הטיעון בשלושת התיקים המצורפים (בפרוטוקול, עמ' 9 ועמ' 15). הנאשם הורשע, על יסוד הודאותיו האמורות, בעבירות שבהן הואשם בארבעת התיקים הנ"ל (כמפורט לעיל).

7. נבחנה התאמתו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי אך הוא נמצא בלתי מתאים לכך, הגם

שתוך המלצה להפנותו לשירות המבחן במסגרת הרגילה. בית המשפט הורה אפוא, גם נוכח הסכמות הצדדים, על הכנת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין הטיעונים לעונש, אך הודיעו כי ישובו לשוחח לאחר קבלת התסקיר (בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 9-10).

ב. תסקירי שירות המבחן:

8. תסקירי שירות המבחן ניתנו תחילה במסגרת בדיקות ההתאמה לבית המשפט הקהילתי (ר' התסקירים מיום 17.12.2019 ומיום 09.08.2020). כעולה מתסקירים אלה, הנאשם, יליד שנת 1972

(כבן 50 שנה כיום), נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים משתי מערכות נישואין.

9. בשנים האחרונות התדרדר מצבו של הנאשם הן מבחינה רפואית, הן מבחינה כספית והן מבחינה

משפחתית. הנאשם עזב את ביתו ואת משפחתו בירושלים ועבר להתגורר כדר רחוב בתל אביב. לנאשם רקע התמכרותי של שימוש בסמים מסוכנים החל מגיל 17. הגם שלדבריו הפסיק את השימוש בסמים, הנאשם צורך אלכוהול על רקע כאבים מהם הוא סובל בשל מחלותיו. עם זאת, בפני שירות המבחן שלל הנאשם בעיית התמכרות, סירב לערוך שינוי בחייו ושלל נזקקות טיפולית, וממילא נמצא כאמור כבלתי מתאים לשילוב בבית המשפט הקהילתי.

10. בתסקיר בתיק העיקרי (מיום 12.10.2021) תוארו נסיבות חייו של הנאשם ביתר פירוט, לרבות

ההיסטוריה העבריינית שלו, הכוללת 8 הרשעות קודמות ואף עונשי מאסר בפועל. הנאשם מסר לשירות המבחן כי בשלב מסוים, על רקע בעיות רפואיות, הוא התקשה להמשיך ולעבוד בתחום השיפוצים בו עבד ופנה לביטוח הלאומי. ואולם, תביעת הנאשם לקבלת גמלת נכות נדחתה - בשל קביעת אחוזי נכות שאינם מספיקים לקבלת גמלה - והוא שקע בדיכאון והחל לשתות ולצרוך סמים מסוגים שונים.

11. שירות המבחן בחן את רישומיו הפליליים הקודמים של הנאשם, תוך שציין כי נוכח צירוף התיקים

לא תלויים ועומדים נגד הנאשם תיקים פתוחים נוספים. על רקע זה התרשם שירות המבחן כי הנאשם הוא גבר בעל דפוסי התמכרות, אשר לסירוגין מעורב בעבירות המשקפות את התנהלותו הארעית וחסרת היציבות.

12. בהתייחסותו לעבירות דנא חזר הנאשם וטען כי הרקע לביצוע נעוץ בשימוש בחומרים ממכרים, שבעטיו התקשה לפעול באופן שקול וחיפש דרכים למימון החומרים ולהשרדות. הנאשם ביטא צער ואמפתיה כלפי המתלוננים ואף ציין כי היה בעצמו קורבן לגניבה ומבין את משמעות הפגיעה. עם זאת טען הנאשם כי כיום הוא נגמל באופן עצמאי משימוש בחומרים הממכרים ואף ערך שינוי בחייו. כיום מתגורר הנאשם בדירת חדר, פועל לשיפור מצבו הפיזי והכלכלי ומצוי בקשר עם היחידה לדרי רחוב.

13. מאינפורמציה שהתקבלה מהעובדת הסוציאלית, המטפלת בנאשם במסגרת היחידה לדרי רחוב, עלה כי הנאשם מוכר ליחידה החל משנת 2018, אז אותר דרך יחידת הסיוע לאחר שנמצא שתוי על אי תנועה בתל אביב. הגם שהנאשם סירב להשתלב בהליכי גמילה מאלכוהול, החל בשנת 2020 הוא ערך שינוי בחייו תוך השקעת מאמצים רבים. הנאשם אינו עובד ומתקיים מקצבות, תוך השלמתן על ידי קיבוץ נדבות. מביקור בית שנערך בדירתו עלה כי הנאשם משקיע מאמץ בשמירה על ניקיון וסדר ואף ילדיו מגיעים לבקרו.

14. בבדיקה פסיכיאטרית שנערכה באפריל 2021 עלה כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות. זאת, בנוסף להתמכרות לחומרים פסיכו-אקטיביים ולבעיות בריאותיות. להתרשמות שירות המבחן מדובר אפוא בנאשם עם תחלואה כפולה, שמתבטאת בהפרעות נפשיות וקשיים רגשיים יחד עם התמכרות לאלכוהול ולסמים. עם זאת, הנאשם חוזר וטוען כי נגמל מצריכת אלכוהול וסמים, שולל נזקקות טיפולית וממילא לא נפתח פתח להתערבות כזו.

15. על רקע זה נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית-שיקומית, הגם שציין את השינוי החיובי שערך הנאשם לאחרונה בחייו, ועל כן המליץ להימנע מהטלת ענישה מאחורי סורג ובריח. לעניין המאסר המותנה, התלוי ועומד נגד הנאשם, המליץ שירות המבחן על הפעלתו בדרך של עבודות שירות, תוך התחשבות במגבלותיו הרפואיות של הנאשם.

ג. עיקר טיעונים הצדדים:

16. כראיה לקביעת העונש הגיש ב"כ המאשימה את תדפיס המידע הפלילי בעניינו של הנאשם. כעולה מתדפיס זה, לנאשם שמונה הרשעות קודמות במגוון של עבירות, רובן מתחום הרכוש. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן חודשיים, שנגזר עליו בבית משפט השלום ברחובות בת"פ 48703-01-17 (ביום 28.06.2017). מאסר מותנה זה הוא חב הפעלה בעניינו (להלן - המאסר המותנה). כאמור, על הנאשם נגזרו בעבר גם עונשי מאסר בפועל.

17. ב"כ המאשימה עמד על שרשרת עבירות הרכוש - גניבות בעיקר - שבגינן הורשע הנאשם בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים. ב"כ המאשימה הדגיש כי בחלק מהתיקים דובר בגניבת טלפונים ניידים ובחלקם הרכוש לא הושב לבעליו החוקיים. במעשיו פגע הנאשם ברכוש הזולת ובנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם אחד, שבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

18. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עמד ב"כ המאשימה על עברו המכביד

של הנאשם, שאינו מפסיק לבצע עבירות רכוש, וכן על ההיבטים השליליים העולים מתסקירי שירות המבחן, בעיקר בשלילת הנזקקות הטיפולית. עוד הדגיש ב"כ המאשימה את המאסר המותנה, שהוא חב הפעלה בעניינו מאחר ובתקופת התנאי ביצע הנאשם שתי עבירות רכוש.

19. בנסיבות אלה היה מקום, כך לשיטת ב"כ המאשימה, לגזירת עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם העונש ההולם תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר. עם זאת, נוכח נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, ציין ב"כ המאשימה כי יגביל עתירתו לעונש כולל של 9 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות. זאת, בצירוף ענישה נלווית של מאסר מותנה, קנס כספי ופיצויים לאותם מתלוננים שרכושם לא הושב.

20. ב"כ הנאשם, מצידו, בחר להדגיש את נקודות האור הקיימות לשיטתו בתסקירי שירות המבחן. הנאשם, שהתדרדר בזמנו למצב של מגורים ברחוב, הצליח "לגרד את עצמו מהכביש" ונכון להיום מתגורר בדירה ומנהל אורח חיים סביר, על אף המחלות שמהן הוא סובל. הסניגור הדגיש, כי רוב העבירות דנא - עבירות של גניבה פשוטה, ללא כל תחכום, כאשר במרבית המקרים הרכוש גם הושב לבעלים - בוצעו בשנים 2016-2017, בתקופה בה ניסה הנאשם לשרוד ברחובות תל אביב. אכן במעשיו אלה פגע הנאשם ברכוש הזולת, אך מאז כבר חלפו שנים ועל כן אין זה נכון להענישו כיום במלוא חומרת הדין.

21. לשיטת הסניגור, הנאשם נמצא בעיצומו של הליך שיקומי מוצלח. אמנם הנאשם לא התאים למסגרות ששירות המבחן ביקש לשלבו בהן, אך באמצעות הכלים שהוא קיבל ומקבל מהמרכז לדרי רחוב מצליח הנאשם לקבל את התמיכה לה הוא זקוק. בשנתיים האחרונות הנאשם אינו שותה אלכוהול או משתמש בסמים, ועל כך גם מצביע גיליון הרישום הפלילי. לכן במקרה זה יש משמעות מוגברת לחלוף הזמן, ועל כן ראוי להתחשב בו גם בקביעת מתחם העונש ההולם. בנסיבות אלה גם ראוי להורות על הארכת תקופת התנאי, אף ללא המלצה של שירות המבחן, ולהסתפק בענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

22. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"כל העבירות שעשיתי אין לי מה לדבר. קיבלתי מחלה מהוודקה וגנבתי. הייתי בדרך לבית קברות. אני מקבל תרופות כל הזמן... שילמתי בבריאות"** (בפרוטוקול, עמ' 22 שורות 12 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

23. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל אירוע עברייני שבגינו הורשע הנאשם, בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. במקרה דנא מדובר במספר כתבי אישום הנוגעים לכאורה למספר אירועים הנבדלים בזמן, במקום ובזהות הקורבנות. עם זאת, ב"כ המאשימה ביקש להתייחס לאירועים אלה כאל מכלול אחד ואיני מוצא מקום להחמיר עם הנאשם מעבר לכך; גם אם ראיית כל מעשי הנאשם כ"אירוע" אחד היא דחוקה-משהו.

24. אשר לערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, מדובר בעיקר בעבירות גניבה הפוגעות בערך החברתי של ההגנה על הקניין, כמו גם ההגנה על שלום הציבור. חומרה נוספת נעוצה

במקרה זה בריבוי המקרים לאורך זמן, כמו גם בעובדה שחלק מהגניבות בוצעו מהקורבנות עצמם (למשל במקרה מושא התיק העיקרי). עם זאת, מדובר בעבירות שבוצעו ללא תחכום, כאשר לא אחת נתפס הנאשם בכף.

25. אכן, כטענת הסניגור, מדיניות הענישה בעבירות של גניבה בסכומים כגון דא מלמדת על רף תחתון שאינו עולה על ענישה הצופה פני עתיד, גם כאשר מדובר בגניבת טלפונים ניידים (ר' למשל עפ"ג (מחוזי ת"א) 51662-12-14 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** (20.04.2015); ת"פ (שלום י-ם) 9517-03-17 **מדינת ישראל נ' סיסו** (08.12.2020) והפסיקה המאוזנת שם. אם כי השווה רע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.09.2013), שם נקבע בגין אירוע יחיד של גניבת טלפון נייד מתחם שתחילתו בחודשים מאסר בפועל).

26. יחד עם זאת, בעניינו מתקיימות כאמור מספר נסיבות חומרה, הן בשל ריבוי העבירות, הן בשל משך התקופה שלאורכה הן בוצעו והן בשל הביצוע (של חלק מהעבירות) בקרבת הקורבנות - בעת ישיבה במסעדה או בקניון - דהיינו: באופן הפוגע אינהרנטית בתחושת הביטחון של האזרח. יוטעם בהקשר זה כי מבחינת תחושת הביטחון של הקורבן, שתיקו נגנב מחזקתו, אחת היא אם העברין ביצע את המעשה באופן מתוחכם, על רקע פלילי "רגיל", או אם הוא ביצע אותו באופן מגושם על רקע התמכרות לאלכוהול או לסמים.

27. לאור כל האמור אני קובע את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 3 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

28. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בסעיף 40א לחוק העונשין. בית המשפט אמנם רשאי לחרוג לכף קולה משיקולי שיקום, בהתאם להוראות סעיף 40ד לחוק העונשין, אך נוכח אי השתלבות הנאשם בהליכים כאלה, כמו גם האמור בתסקירי שירות המבחן, לא מדובר בחלופה הרלוואנטית לעניינו.

29. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, השיקולים הרלוואנטיים הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם 8 הרשעות קודמות, רובן בגין עבירות דומות. נתון זה הוא בעל משמעות מהותית, שכן ניתן ללמוד ממנו כי עסקינן בנאשם החוזר ומבצע עבירות, הפוגעות בציבור, וכי העונשים שהושתו עליו בעבר - לרבות מאסרים בפועל - לא הרתיעו אותו מלחזור ולשוב לסורו. יחד עם זאת ולמרות זאת, בנסיבותיו הספציפיות של הנאשם דנא יש משמעות לכך שבתקופה שחלפה מאז ביצוע העבירות הוא לא שב והסתבך בפלילים.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל עלולה לפגוע בנאשם, שלכאורה ערך שינוי בחייו בשנתיים האחרונות. עם זאת, לא נראה כי הטלת מאסר כאמור לנשיאה בדרך של עבודות שירות תפגע מהותית בנאשם, בפרט כאשר כיום הוא אינו עובד בעבודה אחרת.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתבי האישום בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. נסיבות אלה, ובמיוחד הוויתור על העדת

המתלוננים, יש לזקוף לזכותו של הנאשם.

נתוני האישים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם יליד שנת 1972, כבן 50 שנה כיום, וכאמור בעל עבר פלילי מכביד. נסיבות חייו של הנאשם הן קשות, הוא חווה התמכרות לאלכוהול ולסמים מסוכנים והתגורר ברחובות תקופה לא מבוטלת. עם זאת, נראה שהנאשם אכן ערך לאחרונה תפנית בחייו.

חלף הזמן מעת ביצוע העבירה - מאז ביצוע העבירות כבר חלף זמן ניכר, ולכן כמובן משקל לכך קולה.

30. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במידת מה על נסיבות החומרה, באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

31. אשר לעונש המאסר המותנה, מדובר בעונש חב הפעלה שכן אין חולק כי בתוך תקופת התנאי ביצע הנאשם שתי עבירות נוספות. אכן, כטענת הסינגור, גם במצב דברים כזה רשאי בית המשפט להורות על הארכת תקופת התנאי, בהתאם להוראות סעיף 85 לחוק העונשין. ואולם, הנאשם כלל לא עבר טיפול למשתמשים בסמים וממילא סעיף זה אינו רלוואנטי לעניינו.

32. לעניין אופן הפעלת התנאי, כידוע הכלל הקבוע בהוראות סעיף 58 לחוק העונשין מורה כי יש להפעילו במצטבר לעונש מאסר בפועל הנגזר, למעט אם ציווה בית המשפט "**מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות**". והנה, במקרה דנא מתקיימים טעמים כאלה, שכן ראוי לעודד את הנאשם להמשיך ולהתמיד בדרך החדשה, בה נראה-לכאורה כי הוא פוסע. בהקשר זה יש גם משמעות לכך שהנאשם "ניקה שולחן" וצירף לפניו את כל תיקיו הפתוחים.

33. לבסוף, נוכח קשייו הכלכליים של הנאשם, החי למעשה בחוסר כל, אין מקום להטיל עליו סנקציות כספיות (ור' גם בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין). זאת, למעט פסיקת פיצויים לטובת אותם מתלוננים שרכושם לא הושב.

ו. סוף דבר:

34. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 6 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 09.03.22 ובהתאם למגבלות הרפואיות שנקבעו בחוות הדעת.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 07.06.22 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריא בבית סוהר.

(ב) המאסר המותנה, בן חודשיים, אשר נגזר על הנאשם בת"פ 48703-01-17 בבית משפט השלום ברחובות (ביום 28.06.2017), מופעל בזה בחופף לעונש המאסר אשר הוטל בסעיף-

קטן (א) דלעיל.

(ג) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת המאסר בדרך של עבודות שירות, עבירה של גניבה מכל סוג שהוא.

(ד) פיצויים למתלונן בת"פ 32004-01-18, בסך של 500 ₪; פיצויים למתלוננת בת"פ 1166-10-17, בסך של 1,000 ₪.

הפיצויים, בסכום כולל של 1,500 ₪, ישולמו ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.07.22 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננים, לצורך העברת הפיצויים.

ככל שנותר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יקוזז הפיקדון לטובת תשלום הפיצויים, כאשר הנאשם ידרש לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר. ככל שתיוותר יתרת פיקדון היא תושב לנאשם או למי מטעמו, וזאת בהיעדר עיקול או מניעה אחרת על פי דין להשבת הפיקדון.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשפ"ב, 27 מרץ 2022, במעמד הצדדים.